

For at stoppe mordet på Afghanistan: Uretfærdighed hvor som helst er en trussel mod retfærdighed når som helst.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale, Schiller Instituttets videokonference

Den 17. januar 2022. HELGA ZEPP-LAROCHE: Goddag. Situationen i Afghanistan er virkelig ufattelig. I flere måneder, jeg vil sige i en måned efter Talibans magtovertagelse i august, var der et stort mediefokus – primært på de utrolige omstændigheder i forbindelse med USA's tilbagetrækning, NATO's tilbagetrækning og Talibans magtovertagelse. Men, ca. fire måneder derefter forsvandt Afghanistan praktisk talt fra de internationale medier. Nu er det pludselig tilbage. Alle medierne rapporterer om tal og fakta, som er helt forfærdelige. Ifølge FN's Verdensfødevareprogram og andre FN-myndigheder, er der 24,4 millioner mennesker i fare for ikke at overleve denne vinter. Der er omkring 8,7 millioner mennesker, der sulter, mens vi taler her lige nu. Der er 50 % af alle børn under fem år i umiddelbar fare for at dø, 16 millioner børn i alderen fra fødslen til 16 år, som er i fødevareusikkerhed, og de fleste af dem er nødt til at arbejde, fordi familierne sulter. Det betyder, at disse børn ikke får nogen uddannelse, og at de er nødt til at arbejde for at kunne opretholde familien. Naturligvis er der et udbrud af mæslinger, diarré, polio, COVID-19 og malaria. Den underernæring, som disse børn lider under, gør dem selvfølgelig meget mere sårbare over for disse former for infektioner.

Katastrofen er så stor – og dette er ikke en rapport fra medierne, det kommer fra mange øjenvidner, som fortæller det til deres slægtninge – folk er så fattige og så desperate, at de efter mange dage uden mad sælger deres børn. For hvor meget? De sælges for mellem 950 og 1.300 dollars for et barn. Folk sælger deres nyrer. Nyrer er lidt dyrere; de sælges for 1.300-1.800 dollars.

Dette er ikke ukendt for Vesten. Vesten er lige nu mere optaget af at redde de afghanere, der samarbejdede med NATO-tropperne, mens de stadig var til stede. Så de gør en stor indsats, ligesom den tyske regering udtaler: "Åh, vi er nødt til at få disse mennesker ud og redde dem fra Taliban". De forsøger at evakuere de sidste vigtige fagfolk og uddannede mennesker, som der er et presserende behov for derovre. Oven i det hele er valutaen styrtdykket med mere end 25 % siden august, hvilket betyder, at folk, selv om de har en lille sum penge, ikke har råd til at købe, fordi priserne bare galopperer ukontrollerbart. Vesten har naturligvis ikke kun indført sanktioner, men har også frataget den afghanske regering dens aktiver – 8,5 milliarder dollars i USA og jeg ved ikke, hvor mange hundrede millioner i europæiske banker. Disse penge er blevet indefrosset. De har også afkoblet Afghanistan fra SWIFT-aftalen, så selv afghanere i eksil ikke kan sende penge, fordi banksystemet er brudt sammen.

Det er helt overlagt Det er interessant, at der var en artikel i Foreign Affairs, som er en publikation fra Council on Foreign Relations, den 29. december, hvor der nu er en række artikler i New York Times og Financial Times, som pludselig hævder, at det måske var en fejltagelse, og at vi måske er nødt til at ændre den førte politik. Det, der står i denne artikel i Foreign Affairs, er, at i løbet af de mange år med samtaler på fine hoteller i Qatar mellem amerikanske embedsmænd og Taliban, har disse amerikanske embedsmænd hele tiden advaret Taliban og sagt: "Hør, hvis I nogensinde forsøger at overtage kontrollen i Afghanistan og Kabul med

militære midler, vil I få en forfærdelig situation. Vi vil afskære jer fra penge; vi vil ødelægge jeres økonomi. I vil være i økonomisk isolation, I vil være fattige.” Derefter står der i artiklen: “Dette var, som vi nu kan se, ikke en tom trussel. Da Vesten stoppede bistanden”, som udgjorde 80 % af den afghanske regerings budget under disse 20 års NATO-tilstedeværelse, fordi de ikke opbyggede økonomien, de opretholdt blot den afghanske økonomi gennem international bistand. 80 % af budgettet var på denne måde. Så de vidste alle, at når donorlandene afbrød denne bistand, fordi de ikke var tilfredse med Talibans magtovertagelse, så brød den afghanske økonomi straks sammen. De indefrøs aktiverne, så selv de penge, der tilhører det afghanske folk, ikke var tilgængelige. Umiddelbart kastede de halvdelen af den afghanske befolkning ud i hungersnød. Nu siger de: “Åh, det var en fejltagelse. Det er i uoverensstemmelse med de vestlige mål. USA bør hjælpe med at genoplive den afghanske økonomi; dette er ikke godt for USA’s prestige. Vi er nødt til at arbejde sammen med Taliban”. Det er kendetegnende for realpolitik, at man en gang imellem er tvunget til at gøre noget sådant.

Jeg finder det helt forfærdeligt. Hvad det betyder, står der tydeligt beskrevet i denne artikel, og det blev i mellemtiden sagt af den pakistanske premierminister Imran Khan i en tale til OIC [Organisationen for islamisk Samarbejde] i Islamabad. Da NATO forlod landet, og 80 % af budgettet blev skåret væk, vidste alle, hvad der ville ske. Så det var ikke en fejltagelse. Nu er der gået fem måneder, og landet er ved at sulte ihjel. Det er den værste humanitære krise nogensinde, og alle vidste det. Alle medierne vidste det, alle regeringerne vidste det. Jeg tror virkelig, at dette er mere end et spørgsmål om amerikansk prestige. Jeg tror, at det, der er sket nu, er, at det er gået op for nogle mennesker, at på grund af OIC, er der 57 islamiske lande som ser på, hvad Vesten gør – USA og de europæiske lande, som var dér sammen med NATO i 20 år, og som efterlod landet i opløsning. Det

viser sig nu, at hvis Vesten ikke ændrer sin adfærd meget hurtigt, vil dette blive det store liberale demokratis moralske undergang.

Man skal virkelig lade det bundfælde sig. Det er ikke Taliban, Rusland og Kina, der er ansvarlige. Dette er en bevidst handling, hvor Vesten ønskede at straffe regeringen i Afghanistan, men de straffede folket, befolkningen. Det er på grænsen til folkedrab. Jeg ønsker virkelig at sige dette i de skarpest mulige vendinger, fordi vi er nødt til at vække verdenssamfundet til at forstå, at denne utrolige uretfærdighed skal bekæmpes.

FN's generalsekretær Guterres appellerede for blot et par dage siden til USA om, at de ubetinget skal frigive midlerne, at de skal hjælpe med at overvinde denne ufattelige humanitære krise.

Jeg vil gerne tilføje en dimension til dette, for det er naturligvis realpolitisk at sige, at Taliban er der, og ingen bør ønske, at Taliban skal omstyrtes, hvilket nogle mennesker også overvejer. Hvis man nu forsøger at slippe af med Taliban med de virkemidler, der ikke har fungeret i 20 år, ønsker man så at kaste dette fattige land Afghanistan ud i endnu en borgerkrig? Der må være en ende på denne geopolitik. Så jeg vil gerne præsentere en anden tilgang. Jeg har kaldt denne indsats for at redde Afghanistan for "Operation Ibn Sina". I den muslimske verden behøver man ikke at forklare nogen, hvem Ibn Sina er. I Europa ville man ikke have været nødt til at forklare det – i hvert fald ikke før for et stykke tid siden – fordi Ibn Sina generelt var en af de store giganter i den universelle historie. Han var også meget velkendt i Europa som Avicenna. Han levede fra 980 til 1037, altså for omkring tusind år siden. Han var et vidunderbarn. Han kunne Koranen udenad, da han var 10 år gammel. Han blev født i Afshana, nær Bukhara, som i dag er Usbekistan. Hans far stammer fra Balkh, som ligger nær Mazar-e-Sharif, i det nuværende Nordafghanistan. Han blev uddannet i islams gyldne tidsalder –

hvad der startede med det abbasidiske dynasti i Bagdad, omkring 750 e.Kr. I denne periode havde man så den utrolige oversættelse af alle de græske klassiske lærde. Der var mange mennesker, som enten tilhørte Aristoteles' tradition, peripatetikerne, eller Platons tradition, neoplatonikerne. Og Avicenna, Ibn Sina, kendte mange af dem; især al-Kindi, al-Farabi, men han læste også Almagest fra Ptolemæus og Euklids bøger. Så han var yderst veluddannet, og meget hurtigt udviklede han et talent til at blive en fremragende læge. Han var i stand til at helbrede mange af de fremtrædende personer omkring sig, så han havde adgang til de øverste emirers vigtigste biblioteker.

Under alle omstændigheder udviklede han en meget vigtig filosofisk idé, nemlig forestillingen om den "nødvendige eksistens". Det er et meget dybtgående begreb. I bund og grund er det en teologisk diskussion om universets evighed, og hvorfor der må være en endelig årsag, som er ansvarlig for alt, hvad der er betinget af universet. Dette ville føre for langt væk fra seminaret lige nu, jeg har netop holdt et indlæg om det, som du forhåbentlig snart kan finde på internettet. [Se "Operation Ibn Sina: Toward a World Health Program" [https://schillerinstitute.com/blog/-](https://schillerinstitute.com/blog/-2022/01/15/operation-ibn-sina-toward-a-world-health-program/)

2022/01/15/operation-ibn-sina-toward-a-world-health-program/] Men han er naturligvis mest berømt for det faktum, at han var en af de store læger gennem tiderne. Han var på samme niveau, hvis ikke større, end den græske læge Galen eller Hippokrates. Han udviklede en hel lægevidenskab, som han nedskrev i den berømte "Canon of Medicine", som straks i det 12. århundrede blev oversat til latin og spansk. Den påvirkede den europæiske og islamiske lægevidenskab indtil det 18. og 19. århundrede. Han udviklede viden om mange nye sygdomme som kræft og diabetes. Han havde en absolut viden om anatomi, og han udviklede 760 lægemidler. Under alle omstændigheder var han en helt enestående læge

Og det var ham, der opdagede vigtigheden af karantæne. Det er

sådan, jeg husker ham, fordi vi har en pandemi. Vi har COVID-19, og karantæne er en af de vigtigste måder at bekæmpe infektioner på. Det var Ibn Sina, der opdagede det. Der findes en smuk gammel film fra 1956, som jeg kun kan råde jer til at se. Den hedder "Ibn Sina", og det er historien om Ibn Sina, der forklarer sine samtids, hvordan man skal isolere sig, hvordan man skal vaske hænder, hvordan man skal udvise hygiejne. Den er blevet offentliggjort af den usbekiske regering, og hvis du vil have et sanseligt indtryk af Ibn Sina, bør du se denne film og lytte til min præsentation af hans liv.

Jeg sagde, at vi er nødt til at gøre denne indsats for at redde Afghanistan, Operation Ibn Sina, for hvad har Afghanistan brug for? De har brug for et moderne sundhedssystem, de har brug for moderne hospitaler til at behandle alle disse sygdomme. Og opbygningen af et moderne sundhedssystem skal være begyndelsen til at overvinde underudviklingen og det ufattelige sammenbrud i økonomien ved at genopbygge Afghanistans økonomi i forhold til nabolandenes store projekter – Bælte- og vejinitiativet, udvidelsen af CPEC, den økonomiske korridor mellem Kina og Pakistan, fra Pakistan gennem Kabul til Usbekistan – gennem Khaiber Pas og andre projekter. Der er behov for en international indsats for ikke kun at redde befolkningen nu. Vi må appellere til verden; FN har krævet, at der omgående sendes 5 milliarder dollars. Det er det største beløb, som FN nogensinde har anmodet om til en øjeblikkelig humanitær krise. Disse penge skal stilles til rådighed. Aktiverne må frigøres. Men derefter appellerer jeg til alle lande, men især til europæerne og USA, som har et enormt moralsk ansvar, fordi vi var der i 20 år. Man kan ikke bare forlade et land, bare fordi man ikke kan lide det politiske system, der har overtaget magten, og straffe befolkningen ved at dræbe halvdelen af den eller mere.

Jeg appellerer til hele verden om at deltage i Operation Ibn Sina. Ikke kun for at yde den umiddelbare humanitære bistand,

men også for at opbygge den afghanske økonomi sammen med nabolandene, de centralasiatiske republikker, Pakistan, Iran, men naturligvis også Kina, Rusland og Indien, som alle har en interesse i at stabilisere denne region. Afghanistan befinder sig på et geopolitisk helt afgørende sted, hvilket er grunden til, at briterne udformede "Det store Spil" som en måde at destabilisere først det zaristiske Rusland, derefter Sovjetunionen og nu forhåbentlig efter deres mening, Rusland og Kina. Det må stoppe. Afghanistan har fortjent en lys fremtid. Derfor mener jeg, at Operation Ibn Sina er den bedste måde at samle kræfterne til dette formål. Man har brug for en spændende figur som Ibn Sina, som er alle islamiske folks stolthed i hele regionen, til at samle sig om og gøre det til symbolet på en smuk fremtid for Afghanistan.

Hvis vi kan mobilisere den moralske modstandskraft og den moralske robusthed til at gøre dette, tror jeg samtidig, at vi vil gøre det bedste for at redde vores egen civilisation, for det er endnu ikke afgjort, hvad der kommer ud af denne særlige periode i historien. Hvis vi kan være gode i et område som Afghanistan, så er der håb om, at vi kan løse de større strategiske kriser. Hvis vi hjælper Afghanistan nu, er dét det bedste, vi kan gøre, ikke kun for det afghanske folk, men for hele civilisationens fremtid. Så jeg appellerer til jer, deltag i Operation Ibn Sina.